

DRUŠTVO
OTPORA

3. broj - travanj 2015.

Stigao je novi broj glasila Mreže anarhista Rijeka (MASA Rijeka), koji do sada bezimen od ovog 3. broja nosi naziv *Društvo otpora*. Zašto takvo ime? Jer smatramo kako je jedina garancija zaštite naših socijalnih prava i njihovih proširenja - pružanje otpora na svim razinama u društvu (u našim zajednicama, kvartovima, na radnim mjestima, u obrazovnim institucijama i drugdje). Pružanje otpora štetnim potezima vladajućih, i općenito tendenciji da se uništavaju ljudski životi i okoliš kako bi manjina bogovski živjela od znoja i krvi ostatka društva. Slobodan si u onoj mjeri u kojoj pružаш otpor, stoga, smatramo društveni otpor kao most između ovog sustava koji nas ponižava, stavlja u egzistencijalnu krizu i čini nesretnima, i sustava sutrašnjice u kojem samoupravljamo svojim životima u individualnu i društvenu korist te smo najviši autoritet o smjeru vlastite sudbine.

Uz otpor (štrajkove, prosvjede, zauzimanje radnih mjesta i drugih objekata itd.) pojavljuje se i represija, što je znak da nešto i postizemo, mrsimo planove njuškama iz fotelja. Prekidamo ugodnu svakidašnjicu tajkunima, političarima, bankarima koja je sačinjena od naših saginjanja leđa i prisilnih osmijeha koje svakodnevno navlačimo, umjesto da grizemo na najmanji znak oduzimanja slobode i blagostanja. Što se tiče represije, ona se ne odnosi samo na čistu primjenu sile, ona se nastavlja i nakon toga te se odnosi na nadzor, praćenje od strane policije i njezinih doušnika, maltretiranja putem pravosudnog sustava, stvaranje problema u zajednicama gdje živimo i na mjestima gdje radimo, i na kraju zatvaranje ljudi u sveučilišta kriminala – u zatvore. Zato se uz otpor tako prirodno vezuje i uzajamna odgovornost, osjećaj i potreba da zaštitimo jedni druge, pružimo si međusobnu pomoć u obliku riječi podrške, utočišta, namirnica i financija u slučaju otkaza ili sudskih troškova, slanja informacija i moralne podrške onima koji su završili zatvoreni. Nastavljanja borbe tamo gdje su drugi pali, održavajući na taj način plamen slobode kojega su zapalile generacije prije, kojeg smo nastavili održavati vlastitim trudom i kojeg će nastaviti održavati drugi poslije nas, sve dok ne bude mraka parazitiranja čovjeka nad čovjekom.

"mislili ste da ste nas uništili, ali niste znali da smo sjeme"

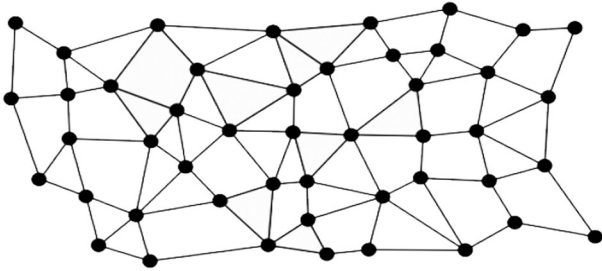
Infrastruktura otpora

Često smo se susretali s ljudima do kojih stiže jedino „destruktivna“ slika socijalnih pokreta, za što su odgovorni uglavnom mainstream mediji i njihov površni i pristrani pristup. Prizori razbijanja izloga banaka i velikih korporacija, sukoba s policijom, skupocjenih automobila u plamenu, kamenja, molotovljevih koktela, razbijenih glava. Istina, to je dio skoro pa svake socijalne borbe, od borbe za prava žena, 8-satno radno vrijeme, pravo na vikende, prava manjina, prava na sindikalno organiziranje i sve one ostale beneficije društva u kojemu živimo, a tako ih olako shvaćamo i koje nam polagano, ali sigurno klize iz ruku. Zato smo se odlučili upoznati vas s dijelom infrastrukture otpora, onim dijelom ledene sante koji se masivno nalazi ispod površine vode. Na taj način, nadamo se, dajući nekome poticaj ili ideju da pokrene vlastiti autonomni kolektiv, inicijativu ili projekt. Pod čime mislimo na samofinancirani, samoorganizirani, nestranački i neadministrativni društveni zahvat, koji za svoje postojanje ne traži dozvole već se oslanja na vlastite snage.

Dobiti korisne i pouzdane informacije iz prve ruke neophodno je za svako ozbiljnije djelovanje na bilo kojem području. Iz tog i iz drugih razloga anarhistički pokret sadržava **kontra-informacijske projekte** (Internet stranice, radijske stanice, novine i dr.). Oni prenose događaje „s terena“, izvještaje pojedinaca i grupa koji sudjeluju u raznim socijalnim borbama (koje se tiču radnika, okoliša, imigranata, antifašizma, političkih zatvorenika, obrazovanja, kulture itd.), analize, prijedloge za djelovanje, iskustva, apele za pomoć, povezuju one zarobljene u zatvorima s onima koji još uvijek slobodno djeluju.

Najkonkretniji dio pokreta sačinjavaju **organizacije za samopomoć i borbu**, koje pokazuju konkretnu alternativu pohlepi, sebičnosti, pasivnosti i apatiji. Govorimo o grupama koje osiguravaju hranu, odjeću, obuću te skrb za djecu i bolesne u zajednicama. Osiguravaju razmjenu znanja i vještina, poput naučavanja lokalnog jezika za imigrante, popravljnja bicikala, izrade propagandnog materijala, održavanja urbanih vrtova itd. Tu su i borbeni sindikati kojima upravljaju radnici i osiguravaju odbijanje štetnih poteza šefova i političara te omogućuju proširivanje vlastitih prava na radnim mjestima, zatim, antifašističke grupe koje lociraju i izbacuju iz stroja fašističke elemente u zajednicama, grupe za mobilizaciju pučanstva povodom nekih gorljivih pitanja (poput privatizacije javnih dobara, srozavanja uvjeta u obrazovanju, zdravstvu i drugdje).

Ne manje važan dio infrastrukture otpora sačinjava **izdavaštvo** (arhiviranje iskustava nosioca aktualnih socijalnih borbi i prenošenja iskustava borbi iz prošlosti pokreta), kroz postojanje izdavačkih kuća, kolektiva i entuzijastičnih pojedinaca koji štampaju knjige, časopise, pamflete, novine ili pak izrađuju audio-video dokumentarističke zapise. Anarhistički pokret ima dugu i bogatu planetarnu tradiciju, stoga je mudro vidjeti što su ljudi prije nas pokušavali, čemu su se nadali, gdje su griješili, što su uspijevali postići. Također, anarhističke grupe vrlo često bilježe aktualne borbe koje se odvijaju upravo sada negdje u nekom dijelu svijeta, što za one koji to čitaju u nekoj pasivnoj sredini može djelovati itekako motivacijski.

Što se **sporta** tiče kao dijela infrastrukture, on se danas uglavnom odnosi na rad među navijačkim skupinama čiji pripadnici sudjeluju u progresivnim socijalnim gibanjima, poput masovnih prosvjeda, i koje njeguju radnički i anti-sistemički duh nogometa kao protutežu modernom nogometu (u smislu da se od navijača stvaraju konzumenti i potrošači). Uz sudjelovanje u navijačkim skupinama, anarhisti održavaju vlastite nogometne mini susrete amaterskih skupina. Pored nogometa zabilježen je porast antifašističkih i anarhističkih boričkih klubova i održavanja turnira u obrambenim vještinama, čija se korisnost vjerujemo ne treba detaljnije pojašnjavati. U zdravom tijelu zdrav duh!

Predzadnja točka za spomenuti u infrastrukturi otpora je postojanje **kulturnih projekata** poput; pjevačkih zborova, bendova, kazališnih skupina, umjetničkih kolektiva, knjižnica i sl. inicijativa. Baš kao i sportske aktivnosti, kulturni projekti služe popunjavaju slobodnog vremena anarhista, njihovih prijatelja, obitelji, simpatizera iz zajednice i s radnih mjesta. Uz ugodnu socijalizaciju, ove vrste aktivnosti služe i za stvaranje „kontrakulture“ - izgrađivanju vrijednosti među ljudima koje potiču kritičnost, preispitivanje autoriteta, empatiju, racionalnost itd. Na kraju krajeva, netko će lakše shvatiti neku ideju kroz kakav mural, grafit, pjesmu ili kazališnu izvedbu.

Zadnji element u infrastrukturi otpora su **autonomni prostori** (što se odnosi na socijalne centre, skvotove i ne tako autonomne – iznajmljene prostore). Takva mjesta su najčešće sigurno utočište za sve gore navedene elemente infrastrukture otpora, koja omogućuju fizički susret pripadnika pokreta, ali i simpatizera, znatiželjnika i onih koji bi se htjeli nekako aktivirati, a ne poznaju nikoga i ne znaju od kuda početi. Ovu važnost autonomnih prostora za pokret prepoznale su i vlasti, stoga se često mogu pronaći informacije o aktualnim napadima na takve prostore od strane policije, nasilna iseljavanja, plaćeničke provokacije, ubacivanja narkomana i dilera „teških droga“, sve kako bi se otežao razvoj i napredak anarhističkog pokreta štetnog po vladajuće elite.

Ovakva sistematizacija infrastrukture otpora jasno da nije konačna, niti jedina moguća. Ona je pregled iz naše perspektive i dosadašnjeg iskustva.

ANARH 2015

Rijeka HARTERA (9.5.)

Festival slobodne misli i prakse

Nakon Trbovlja (2011.), Maribora (2012.), Ljubljane (2013.) i Brežica u Sloveniji (2014.) festival autonomne politike i kulture organizira se i u Rijeci, zahvaljujući suradnji grupa *Federacije za anarhističko organiziranje* (FAO-IFA) kojoj pripadamo, te suradnje s lokalnim riječkim antiautoritarnim kolektivima i pojedincima. Festival će se održati u Harteri u subotu (9.5.2015.), a službeni program trajat će se od 12h do 20h. Predstaviti će se autonomni kolektivi iz regije, održat će se diskusije na temu otpora, slobodnih prostora, a festival će popratiti slobodna hrana, odjeća, obuća, radionice, muzika te distribucija anarhističke literature. Dodite se podružiti, proćakulati i naučiti nešto novo!

Prvo ročište (20.5.2015.) kaznenog postupka u okviru kriminalizacije prosvjeda iz 2013.

Na proljeće 2013. u Rijeci, ali i dljem Hrvatske, odvijali su se prosvjedi s ciljem zaustavljanja privatizacije javnih dobara (šuma, vode, otoka i ostalih prirodnih resursa) te s ciljem protivljenja gospodarsko-političkoj eliti koja je čvrsto odlučila svima nama zagorčavati živote. U sklopu tih prosvjeda lokalna vlast je odlučila prije izbora za Europski parlament počistiti ulice u Rijeci od prosvjednika policijskim nasiljem. Tako se dogodio i incident nakon prosvjeda 01.3.2013. kada su prosvjednici napadnuti u kružnoj ulici (ispred Palacha) od strane policijskih službenika u civilu koji se u niti jednom trenutku nisu predstavili. Uz kršenje vlastitih protokola, grubu primjenu sile (i nad djevojkama), maltretiranje u 1. policijskoj postaji do kasno u noć, zabranu prilaženju centru grada određenim prosvjednicima na tjedan dana, lokalnoj vlasti i policiji nije bilo dovoljno izživljanja - stoga su pokrenuli kazneni postupak za Zoranu i Eugena uz pomoć *Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci*. U kojem se za Zoranu traži dvije godine uvjetne kazne, a za Eugena 8 mjeseci zatvora. Optužnica se temelji na iskazima policajaca koji prebacuju odgovornost s vlastitog kršenja pravilnika o načinu postupanja policijskih službenika na Zoranu i Eugena koji su postali meta represije u okviru kriminalizacije socijalnih prosvjeda. Jasno je da iza ovoga stoji politička odluka da se skrši volja i mobilizacijska snaga ulice kao protuteže kriminalnoj politici gospodarsko-političke elite, stoga pozivamo javnost da ovaj slučaj isprati do kraja, kako bi se smanjila mogućnost samovolje policije, sudstva i vlasti. Prva rasprava u kaznenom postupku održat će se 20.5. u 11:30h za Zoranu i Eugena u Općinskom sudu u Rijeci na prvom katu.

Inicijativa Protiv političke represije u Rijeci

